

Počitniške radosti

Sole so za tri tedne zaprle šolska vrata, kajti prišel je čas, ki ga imajo učenci najraje: počitnice. Seveda je lahko tak odmor med prvim in drugim polletjem v šoli sila zabavna reč, če je družba prijetna in so dnevi izpolnjeni z raznimi radostmi, lahko pa tudi nadvse dolgočasna, če učenci ne vedo, kaj bi počeli. Starši so namreč po pravilu dopoldne v službah in tako so učenci prepuščeni sami sebi.

Kako šišenski otroci preživljajo počitnice, je bilo vprašanje, ki smo ga zastavili našim sogovornikom.

TOMAŽ TROBEC, osnovna šola Veljka Vlahoviča: »Počitnice preživljam tako, da hodim drsat na koseški bajer, kjer igramo tudi hokej na ledu. V Podutiku se na poledenelih cestah tudi sankamo, s prijatelji hodimo z belim vlakom smučat na Koblo. Ne, počitnice nikakor niso predolge, jaz bi bil kar za to, da bi še trajale.«

TOMI OMEJEC, osnovna šola Rihard Jakopič: »Najprej sem teden dni smučal v tujini. Skupaj s člani smučarskega kluba Dolomiti sem odšel v avstrijski Kaprun, kjer smo imeli treninge, saj tudi tekmujem v alpskem smučanju. Potem sem šel sam nekajkrat smučat na naša smučišča, ostali prosti čas pa sem preživel na koseškem bajerju, kjer smo drsali in igrali hokej na ledu. V organizirano varstvo v šoli nisem šel. Zame počitnice nikakor niso predolge.«

MILJUTIN AJDIĆ, pomočnik ravnatelja na osnovni šoli Riharda Jakopiča: »Otrokom smo že sredi decembra razdelili vprašalnike, kaj bodo delali med počitnicami in starše zaprosili, naj zapišejo, če rabijo varstvo za svoje otroke. Pripravili smo program raznih aktivnosti za vse otroke, ki so se želeli vanje vključiti, vendar pravega odziva ni bilo. Iz leta na Grmado se je udeležilo le 9 otrok in še ti so bili vsi iz nižje stopnje, na Rašico jih je odšlo osem, na Katarino pa le še štirje. Pripravili smo medrazredna tekmovanja v nekaterih športnih panogah, toda nikogar ni bilo blizu, samo učitelji so čakali na učence, ki pa jih ni bilo. Organizirali smo dopoldansko varstvo, pa sta prišla le po eden, dva otoka. Mi smo storili vse, da bi se imeli otroci lepo, da bi koristno preživeli čas. Prostore smo morali ogrevati s pečmi na elektriko, kajti centralna kurjava je izključena. Pokazalo se je, da so vse te naše aktivnosti in prizadevanja povsem nesmotrni, saj ni bilo skoraj nikakršnega odziva med starši in otroci.«

IRENA PODOBNIKAR, srednja medicinska šola: »Kljub počitnicam nimam časa za počitek, kajti sodelujem pri radiu Ljubljana in radiu Student, kjer snemamo razne oddaje na terenu. Tako mi ne ostane kaj dosti časa, tako zasluženi denar pa bo prišel kako prav za nakup raznih stvari.«

Organiziranost
raziskovalne dejavnosti

Medobčinski raziskovalni program

Leto se je prelomilo in še vedno govorimo o velikem pomenu raziskovalne dejavnosti. Tu pa je najbolj pomembna organizacija in te je dostikrat premalo, tudi v našem mestu.

Po občinah so organizirane občinske raziskovalne skupnosti in Šiškarji se lahko pohvalimo, da je naša v delovanju med najboljšimi. Velika večina nalog s področja raziskave je specifična za vse ljubljanske občine. Zato je pred slabim letom nastala Mestna raziskovalna skupnost, ki pa je še vedno samo na papirju. Da zbrana sredstva ne bi ležala tjavdan in zaradi potreb po raziskvah so predstavniki ljubljanskih ORS ustanovili svet za pripravo medobčinskega raziskovalnega programa mesta Ljubljane. Sedež sveta je postala naša ORS, s čimer je seveda povezano tudi več dela.

Raziskovalni program mora, po odločitvi sveta, obsegati le raziskovalne naloge, ki so v neposrednem interesu Ljubljančanov, naloge, ki so specifične le za Ljubljano in ne smejo iz okvira, začrtanega s samoupravnimi sporazumi o temeljih plana ORS. To pa so: spreminjanje proizvodne sestave ljubljanskega gospodarstva, prometna in komunalna ureditev Ljubljane, preskrba Ljubljane s hrano in energijo, varstvo okolja ter socialna in zdravstvena varnost delovnih ljudi in občanov. Na razpis s temi zahtevami se je javilo blizu 70 raziskovalcev in raziskovalnih institucij. Seveda vsi predlogi niso ustrezali zahtevam iz razpisa in svet je ponudnike razdelil na tri skupine. V prvi so bile ustrezne naloge, v tretji neustrezne, druga skupina pa je zajela naloge, pri katerih so bile potrebne še dodatne informacije predlagateljev. Zato je svet pripravil z njimi razgovor in jih povabil še na skupščine ORS pred same delegate. Tako so sedaj na vseh skupščinah ORS v Ljubljani sprejeli medobčinski raziskovalni program s tematiko raziskovalnih nalog, kakor so opredeljene v razpisu. Program obsega 25 nalog, ki bodo skupaj veljale 15.446.000 dinarjev.

Program je sprejet, ostaja pa veliko drugih problemov in odprtih vprašanj. Predvsem mora hitro zaživeti Mestna raziskovalna skupnost. Svoj status ima, ni pa ljudi, ki bi delo peljali naprej. Raziskovalnih nalog pa ne bo mogoče koordinirati in ocenjevati tudi brez strokovne službe; brez nje je mestna raziskovalna skupnost hroma oz. v bistvu sploh ne bo obstajala.

To je problem, kar zadeva sam ustroj. Druga velika pomanjkljivost pa je omejenost delovanja občinskih raziskovalnih skupnosti. Te so po svoji funkciji usmerjevalke in koordinatorke raziskav, raziskovalcev, vendar brez povezav to ne morejo biti. Naj se še tako trudijo, če drugi nočejo stopiti v stik z njimi, je vse zaman. Zato je nujna povezava s komiteji in drugimi telesi občine, z družbenopolitičnimi organizacijami in seveda z ozdi, od koder pride osnovna informacija o tem, kaj naj bi raziskovali. Šele takrat bodo občinske raziskovalne skupnosti postale stik med raziskovalci in uporabniki, stik, zaradi katerega so bile organizirane.

Janez Kopač

aero

tribuna 13